

Špansko poslanstvo v Ameriki je poglavilna postaja komunistične propagande v Ameriki

Philadelphia, 10. decembra. Takozvano špansko lojalistično poslanstvo v Zed. državah, ki ima svoj sedež v Washingtonu, je potrošilo \$15,000,000 v Ameriki za širjenje komunizma v Ameriki.

Te obtožbe napram španskemu lojalističnemu poslanstvu je prinesel na dan dr. A. Hamilton Rice, ki ni katoličan, pač pa znan ameriški znanstvenik, zdravnik in profesor na znani Harvard univerzi.

Dr. Rice je imenoval špansko poslanstvo kot poglavilno postajo komunistične propagande v Ameriki. Druga poglavilna postaja je pa North American

Committee to Aid Spanish Democracy.

Dr. Rice je nadalje izjavil, da ga je sram, ker se je 69 episkopalnih pastirjev v Ameriki, najbrž zapelanih po lojalistični propagandi, izjavilo za španske komuniste. Sram ga je, ker je tudi on protestant.

"Stotine vplivnih ljudi v Ameriki," je nadaljeval dr. Rice, "je bilo podkupljenih, da nehoti širijo komunistično propagando. Denarna sredstva prihajajo iz Moskve in se delijo potom španskega poslanstva lojalistov v Washingtonu."

Nobene vojaške zveze, je geslo Zed. držav na pan-ameriški konferenci, otvorjeni v Lima

Lima, Peru, 10. decembra. Včeraj je bila na zelo slovesen način otvorjena osma pan-ameriška konferenca. Otvoritveni govor je imel predsednik republike Peru, ki je izjavil, da želi biti Amerika močna v namenu, da bo spoštovana.

Zastopnik Zed. držav državni podtajnik Berle je takoj v začetku izjavil, da Zedinjene države ne iščejo nobene vojaške zveze z republikami v Južni Ameriki. Zedinjene države so prišle čistih rok na konferenco.

Zedinjene države pa so za predlog, da se republike Severne kot Južne Amerike bolj tesno združijo medsebojno za skupni napredek in blagostanje. Argentinsko poslanstvo je izjavilo, da je Argentina istega mnenja.

Benavides, predsednik republike Peru, je v otvoritvenem govoru poudarjal, da konferenca nikakor ni namenjena imperializmu, niti ekonomskemu, niti duševnemu, še manj pa političnemu. Konferenca je namenjena edinosti in moči Južne in Severne Amerike.

Židovski rabinci

Pretekli teden je v Clevelandu govorilo več židovskih rabincev, ki so šli v svojih govorih že tako daleč, kot poročajo angleško časopise, da očitajo nadškofo Rt. Rev. Mooneyu, češ, zakaj pripuusti Rev. Coughlinu govoriti potom radia. Rabinci pravijo, da bi moral nadškof to preprečiti. Kaj so menda židovski rabinci gospodarji v katoliški cerkvi ali so katoličani? Nadškof Mooney bo že sam dobro vedel, kdaj bo ustavil Rev. Coughlina, če ga je treba sploh kritizirati radi njegovih govorov. Sicer pa Rev. Coughlin napada v govorih le ateistične komuniste. Kaj se rabinci mogoče za te vrste ljudi potegujejo?

84 let stara in dela

V mestni bolnišnici se nahaja Mrs. McCarthy, ki je stara 84 let, pa je še vedno na delu. Nova postava pravi, da bo morala z novim letom iti v pokoj, kar je staro ženo neljubo zadelo. Mama si je tekom let prihranila nekaj denarja, toda zadnja leta je postal njen 52 let stari sin hrom in mora skrbeti za njega. Plačala je zadnje čase za tri operacije in tako zgubila skoro vse svoje prihranke. Njena pokojnina bo tako malenkostna, da ne bo mogla še sina preživljati.

Vlada ima kredit

Pretekli teden si je zakladniški oddelek vlade hotel izposoditi \$1,600,000,000 za tekoče stroške. Razpisal je ponudbe za posojilo. Ljudje so podpisali nekaj nad deset milijard obveznic, da posodijo denar vladi, kar je znamenje, da ima vlada še ogromen kredit med narodom.

Iz bolnišnice

Iz St. Luke's bolnišnice se je vrnila na svoj dom Mrs. Mary Belgan, 1243 Rozelle Ave., kjer jo prijateljice lahko obiščejo.

Gemblarski klubi

Več klubov v Cuyahoga county bo prisiljenih te dni zapreti, ker je dvignjena proti njim tožba na Common Pleas sodnji. Med najbolj razvpitimi klubi so Ohio Villa na Richmond Rd. in Thomas Club v Maple Heights. Proti obema kluboma je dvignjena dvojna tožba, ena na Common Pleas sodnji, ena na zvezni sodnji. Lastniki klubov so obtoženi, da so dovolili, da je neki uradnik Cleveland Trust Co. tam pri igranju zgubil \$25,000, in ker je bila banka proti taki zgubi zavarovana, toži sedaj zavarovalna družba lastnike klubov za odškodnino.

Ogenj v Luna parku

Včeraj je začelo goreti v Luna parku, kjer je bilo svojačasno največje zabavišče Clevelanda. Sedaj so imeli tam takozvani "roller ring." Ogenj se je tako razširil, da je bilo poklicanih 12 ognjegasnih kompanij. Park je popolnoma pogorel s poslopjem vred. Pravijo, da je nekdo nalašč zažgal. Pri gašenju je bil ubit en ognjegasec in trije so dobili večje poškodbe.

Sinko je

Družino Mr. in Mrs. John Bole, 20631 Arbor Ave., v Euclidu, je obiskala tetica štorklja in pustila pri družini krepkega fantička, ki je ob rojstvu tehtal osem funtov in pol. Mati in dete, vse je zdravo. Prav iskrene čestitke!

Dobrodošla hčerka

Družini Mr. in Mrs. Larry Bulk, 3695 E. 55th St., je bila rojena prav zala hčerka. Mati in dete sta zdrava v St. Ann's bolnišnici. Dekliško ime matere je bilo Betty Vidovec. Prav iskrene čestitke!

Manj pri WPA delih

Tekom novembra meseca je v državi Ohio 17,922 delavcev zapustilo WPA dela. Mnogi so se vrnili k privatnim industrijam.

Mnogi ne dobijo brezposelno podporo

Nova postava glede brezposelne podpore v državi Ohio je polna ugank in zapletenih vprašanj. Niti najvišji uradniki v uradu za brezposelno podporo ne morejo odgovorjati na vsa vprašanja. Vzelo bo precej časa, predno se bodo razne megle točke razjasnile javnosti.

Zadnjič smo podali nekaj pojasnil o tej postavi in danes prinašamo nova pojasnila, kakor jih je odgovoril državni urad za brezposelno podporo. Ako želite še bolj natančna pojasnila, ogledajte se v tozadevnem uradu v City Hall v Clevelandu.

Predvsem je treba pomniti sledeče: V poštev za brezposelno podporo pridejo le delavci ali uslužbenci, ki so delali pri podjetju, kjer so bili najmanj trije uslužbeni ali delavci zaposleni. Ako ste vi delali v podjetju, kjer sta bila le dva uslužbenca, ne morete dobiti zavarovalniške podpore, ker vaš delodajalec ni plačeval tozadevne državne pristojbine.

Ako želite dobiti brezposelno podporo morate dokazati, da ste vsaj eno leto pred dnevom, ko prosite za podporo, delali vsaj 20 tednov v letu, in to kjersibodi, za tega ali drugega delodajalca. Delati pa ste morali za take-

ga delodajalca, ki je bil tozadevno zavarovan pri državi.

Lahko ste delali za enega delodajalca dva dni, za drugega en teden, za tretjega en dan, za enega delodajalca dva dni, za drugega en teden, za tretjega en dan, za četrtega 15 tednov, toda vse delo mora znašati v enem letu 20 tednov, predno ste opravičeni do brezposelne podpore.

Važno je tudi vprašanje glede boleznih delavca. Recimo, da je bil nekdo uslužben od 1. maja, 1937 pa do 1. avgusta 1938. Dotični delavec je potem zbolel in bil prisiljen prenehati z delom. Odtodaj ni več delal. Ali je deležen brezposelne zavarovalnine? Dotični delavec je ali pa ni upravičen do brezposelne zavarovalnine. Spolnil je poglavilno zahtevo, da je bil namreč zaposlen 20 tednov v enem letu, toda ako je danes zdrav, je deležen podpore, ako pa NI zdrav, tedaj ni deležen te podpore.

Postava glede brezposelne podpore namreč pravi, da mora prositelj za brezposelno podporo ob času prošnje za podporo biti zdrav in zmožen za delo. Tu je seveda krivica, katero bo morala postava pozneje popraviti.

Delavske unije so na isti podlagi kot ostali delodajalci, in če

imajo delavske unije v svojih uradih zaposlene več kot tri ljudi, morajo plačevati pristojbine, dočim so njih uslužbenci deležni v slučaju potrebe brezposelne podpore.

Mnogi tudi vprašujejo kaj je s prispevki, katere so plačali za starostno zavarovalnino in zgubijo delo. Prispevki za starostno zavarovalnino so nekaj popolnoma drugega kot prispevki za brezposelno podporo.

Za starostno zavarovalnino plačujejo delavci in delodajalci in pristojbine gredo v zvezno blagajno. Za brezposelno zavarovalnino pa plačujejo samo delodajalci in gredo prispevki v blagajno države, kjer delavec dela.

Od časa do časa bomo odgovorili na mnoge druge točke, kakor jih prinašajo v javnost državni tozadevni uradi. Opozarjamo vas le ponovno, da za podrobnosti nikar ne vprašujete v našem uradu.

Skoro vsak slučaj ima kake druge posebnosti in ga je treba rešiti le v pristojnem državnem uradu. Tak urad dobite v Clevelandu v City Hallu, kjer vam bodo dali na vprašanja nadaljna pojasnila.

Številne žrtve med vojaškimi zrakoplovci

San Diego, Cal., 10. decembra. Mornariški oddelek vlade naznanja, da je bilo letošnje leto jako nesrečno za ameriške mornariške letalce. Nič manj kot 53 mornariških zrakoplovcev je bilo letos že ubitih v raznih nesrečah. Včeraj sta bila zopet ubita dva zrakoplovna poročnika. Kongres zna vpeljati preiskavo, da dožene, kaj je vzrok številnim smrtnim slučajem.

Smrtna kosa

Po težki bolezni je v soboto zjutraj ob 3:15 v Lakeside bolnišnici umrl Frank Kralj, star 46 let, stanujoč na 15105 Thames Ave. Ranjki zapušača zalujočo soprogo Margareto in 10 otrok: Margaret Silka, John, Jean Foster, Pauline Skulj, Edward, Frank, Henry, Frances Heagler, Anton in Albert ter več drugih sorodnikov. Rojen je bil v Spodnji Fužini na Dolenjskem, kjer zapušača še mater. V Clevelandu je bival 25 let in je bil član društva Carniola Tent št. 1288 T. M. Pogreb se vrši iz hiše žalosti v turek zjutraj ob 8:15 v cerkev Marije Vnebovzete in na Calvary pokopališče pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda. Bodi ranjkemu Franku ohranjen blag spomin. Naše iskreno sožalje vsem preostalim.

Ponesrečen rojak

Ko se je preteklo soboto vračal rojak Mr. Frank Verhotz Sr., od dela domov, ga je na križišču podrl avtomobil in ga tako nevarno poškodoval, da ima obe nogi zlomljeni. Odeljan je bil v Emergency oblišnico, toda v soboto ga je že Svetkova ambulanca pripeljala domov na 15218 Holmes Ave. Prijatelji so prošeni, da ga obiščejo.

Laški bondi

Cena laškim vladnim bondom na borzi v New Yorku je radi zadnjih homatij padla za devet odstotkov.

*Vprašajte za nagradne listke Progresivne trgovske zveze.

"Tag day"

Mestna zbornica v Clevelandu je pred dvema tednoma dovolila zastopnikom takozvane "Lincoln brigade," da pobirajo 17. decembra po mestu prostovoljne doneske za člane te brigade. Ko se je pa dognalo, da "Lincoln brigada" ni drugačija kot komunistična organizacija, ki paradira pod napačnim imenom, je mestna zbornica preklcala dovoljenje in odredila javno zaslišanje. Pri tem zaslišanju je bilo sklenjeno, da se dovoljenje definitivno prekliče. O tem bo zbornica nocoj večer glasovala. Čuje se, da namerava zbornica enkrat za vselej skleniti, da se sploh nikomur več ne dovoli nabiranje javnih prispevkov v mestu.

Važno naznanilo

Naznanjam članstvu društva Carniola Tent št. 1288 T. M., da je preminul brat Anton Slak iz 53. ceste. Pogreb se vrši v turek ob 8:30 zjutraj iz Grdinovega pogrebnega zavoda. Nadalje je umrl tudi brat Frank Kralj, stanujoč na Thames Ave. Pogreb se vrši v turek ob 8:30 iz hiše žalosti na 15105 Thames Ave. Prosi se člane, ki ne delate na omejen dan, da se gotovo udeležijo pogreba teh sobratov. Oni, ki se udeležijo, so prošeni, da pridejo tozadevno sporočit v urad S. N. D., vsaj do ponedeljka večer 12. dec. Prosim, da vpoštevate to naznanilo. — John Tavčar, tajnik.

Mesto in groceristi

Zveza groceristov, ki daje rešilnim klientom v mestu živež in druge potrebščine, je posvarila mestno vlado, da plača račune pri groceristih. Mestna vlada dolguje groceristom v Clevelandu \$1,800,000. Nekako \$1,400,000 je bilo plačanega v novembru mesecu, za december pa mesto ne ve, kje bo vzelo denar. *Predsednik Roosevelt je ponovno imenoval Norman Davisa za predsednika Am. Rdečega križa.

Hopkins bo zahteval več denarja za javna dela

Washington, 9. decembra. Harry L. Hopkins, administrator WPA uradov, je včeraj izjavil, da bo prisiljen zahtevati od kongresa nadaljni denar, da bo lahko plačeval WPA delavce od 1. marca do 1. julija. Koliko bo Hopkins še potreboval zaenkrat ni mogel povedati, vendar je znano, da bo manjkalo skoro gotovo \$700,000,00.

Prošnja pošte

Poštni mojster v Clevelandu Mr. O'Donnell nas prosi, da objavimo sledeče: Poštna uprava se bo potrudila, da dostavi vse božične pošiljke najkasneje do 25. decembra. To se pa more zgoditi le, ako občinstvo sodeluje s pošto upravo. Pošljite čimprej morete, kar bi radi poslali. Pošta sprejema pošiljke do teže 70 funtov. Pošiljatev ne sme biti daljša kot 100 palcev. Lahko jo zavarujejo proti zgubi. Zapokajte pošiljatev močno. Zlasti pazite, da napišete natančen naslov. Priložite, oziroma napišite tudi svoj naslov na pošiljatev. Božične karte pošiljajte v kuvertah. Dva centa znamka za lokalni promet, tri cente za izven Clevelanda. Ne pošiljajte božičnih kart v odprtih kuvertah, ker se največkrat zgubijo. Pol centa, ki si prihranite, ako pošljete v odprti kuverti, pač ni vredno, da vaš prijatelj ne dobi voščila.

Od 19. do 24. dec. se bo pobirala pošta iz nabiralnikov po cestah vsaki dve uri od 8. zjutraj do 9. zvečer. Poleg tega bodo poštni uradi odprti v nedeljo 18. dec. od 10. zjutraj do 5:30 popoldne.

Prodajni davek in candy

Apelatna sodnija v Akronu je potrdila razsodbo ondotne Common Pleas sodnije, ki je izjavila, da je candy nekaj živeža, torej od candyja ni treba plačevati prodajnega davka. Tožbe pa še ni konec, ker se bo država Ohio obrnila na višjo instanco.

Francoski parlament odobril nastop premierja Daladierja glede štrajka z veliko večino

Paris, 10. decembra. Danes je poslanska zbornica francoskega parlamenta se prvič po dolgem času zopet zbrala, da glasuje glede vladanja francoskega ministrskega predsednika Daladierja.

Najprvo je prišlo na vrsto vprašanje glede generalnega štrajka, katerega je Daladier pred kratkim razbil. Poslanska zbornica je s 315 glasovi proti 241 odglasovala, da je Daladier pravilno postopal.

Zborovanje v zbornici je bilo silno viharo, zlasti kot je Daladier zahteval, da ga zbornica podpre v njegovem nastopu na-

pram laškim zahtevam po gotovih francoskih kolonijah v Afriki in drugje.

Glasovanje v parlamentu je pokazalo, da parlament nekako odobruje diktatorske metode, katerih se je Daladier zadnje čase posluževal. Toda ker ima na svoji strani samo desničarje, ni gotovo, koliko časa se zna vzdržati na vladi.

Glasovanje glede zaupanja Daladierju končno tudi pomeni, da je v Fradeciji takozvana "ljudska fronta," katero je leta 1936 ustanovil Leon Blum, razbita. Komunisti in socialisti so zgubili politično moč.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po raznih naših naselbinah

V Milwaukee je preminul v bolnišnici rojak Frank Vertačnik, star 54 let. Bolan je bil nad 6 let. Rojen je bil v Dobrovljah nad Braslovčami v Savinjski dolini in je bival v Ameriki nad 30 let. Zapušača ženo in sedem otrok.

V Jolietu, Ill., je preminul rojak John Bradač, star 77 let, rojen v Dolnjih Sušicah pri Toplicah na Dolenjskem. V Ameriki je živel okoli 40 let.

Avtomobil je težko poškodovan rojaka Jos. Zaliharja v Chicagu, ko je hotel prekorčiti ulico.

Nesreča je zadela slovenskega farmarja Jerneja Albrehta v Little Falls, N. Y. Prijel ga je stroj za slačenje turšice. V bolnišnici so mu odrezali en prst. — V istem mestu je bil od avtomobila zadet rojak Frank Lozar. Z ženo se je vračal od obiska pri sosedu. Pridrvel je avto, ki se je izognil Mrs. Lazarjevi, zadel je pa moža, katerega je podrl z vso silo na tla. Prebil mu je glavo in polomil noge. Lozar je kmalu potem izdihnil.

V bližini Jefferson, Ohio, je bil od zveznih agentov aretiran 29-letni Edward Novak, ki je obdolžen, da se je sam izdajal za zveznega agenta pri Franku Novaku na Dorsett Rd. Obenem je tudi obtožen, da je izmenjal ponarejen ček v svoti \$72.00.

Težko se je ponesrečil v rudniku v Shirkeville, Ind., rojak Andrej Bozovičar. Rudnik je lastnina Slovencev v Blandorf, Ind. Vozički so stisnili Bozovičarja, mu zlomili nogo in mu prizadeli druge poškodbe.

Po dolgi bolezni je v bolnišnici v Frontenac, Kans., umrla Frances Firm, žena Roka Firma, stara 46 let. V Ameriki je živila 27 let in zapušača tu moža in tri nedorasle hčere, sestro, v domovini pa brata in dve sestri.

V Pittsburghu je preminul rojak John Jurgel, star 60 let. V Ameriki je živil 36 let in zapušača tu ženo, dva sinova in dve hčeri.

Vile rojenice so obiskale družino Josepha Pishlerja v Ely, Minn. Pustile so zdravega fantčka kot božično darilo. Mr. Jos. Pishler je zaposlen v gl. uradu JSKJ.

V Johnstownu, Pa., je umrla Ana Slabe, stara 60 let. Zapušača soproga in več odraslih sinov in hčera. Ranjka je bila rojena v žerovnici pri Cerknici na Notranjskem. V New Duluthu, Minn., je umrl rojak Mike Rukavina, star

50 let. Ranjki zapušača v Ameriki osem otrok in dva brata, v stari domovini pa očeta in štiri sestre. V Ameriki je živel 26 let.

V Rockdale, Ill., je preminul rojak Frank Vidic, rodod iz Ajdovca na Dolenjskem. V Ameriki je živel od leta 1899. Pokojni zapušača soprogo. — V Jolietu je preminul rojak John Korevec, ki je zadnje dve leti živel v Lemontu.

V Milwaukee je avtomobil poškodoval Mihaela Rasotiča in mu zlomil levo nogo. — Slovenski lovci v Milwaukee se ponašajo z obilnim lovskim plenom, katerega so bili deležni v gozdovih Wisconsin. Ponašajo se celo z jeleni.

V North Chicagu je nagloma umrl rojak Frank Skrbec, star 50 let, rojen v Borovnici na Notranjskem. Zadel ga je srčna kap. Pokojni zapušača ženo in dve hčeri, v domovini pa starše, tri brate in sestro.

V Pittsburghu je za pljučnico umrl rojak Anton Penko, star 49 let, doma iz Parja pri St. Petru na Notranjskem. Tri zapušača ženo, sina in pastorka, v domovini pa sestro. — V Library, Pa., si je pri delu v jami zlomil nogo Geo. Lopivšek. V istem mestu je bil pobit rojak Jos. Pernel.

Prince George, British Columbia, Kanada. Peter Rode, ki je našel smrt na cesti, ko se je njegovo avto prevrnil in ga pokopal pod seboj, je bil doma iz Starega trga pri Poljanah. V Kanadi je živel 10 let. V Kanadi zapušača brata, v Arizoni sestro, v domovini pa še živečo mater.

Dospel na pogreb

V nedeljo večer je iz Falls Creek, Pa., dospel v Cleveland Mrs. Louis Slak s hčerko Genevieve, da se udeleži pogreba Antona Slaka, ki je umrl v petek. Mr. Louis Slak stanuje pri družini rankega na 1376 E. 53rd St.

Zopet doma

Priletna pionirka Mrs. Rozalija Pugel je bila pripeljana iz Glenville bolnišnice na svoj dom na 19506 Cherokee Ave. Dva tedna se je nahajala v bolnišnici radi poškodbe na nogah. Prijateljice jo sedaj lahko obiščejo.

26 na dan

Nadzornik WPA projektov v Clevelandu naznanja, da odsluovi vsak dan v Clevelandu 20 WPA delavcev, ker se ne ravnaajo pod predpisanih naročilih. Vsak kdor je odslavljen je bil že prej enkrat posvarjen.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
 Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
 Za Evropo, celo leto, \$7.00.
 Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
 U.S. and Canada, for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
 Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
 European subscription, \$7.00 per year.
 Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 290, Mon., Dec. 12, 1938

Nova doba v Čehoslovaški

Skoro neslišno, brez vsakega svetovnega zanimanja so se pred kratkim vršile v čehoslovaški republiki — kar jo je še ostalo od nemškega pohlepa — volitve, pri katerih je bil izvoljen tretji predsednik te po-vojne republike, katero je pred dvajsetimi leti ustanovil nesmrtni Tomaž Masarik.

Ko so Nemci septembra meseca s svojo fašistično avantgardo vkorakali v sudetske pokrajine, je bil tedanji predsednik čehoslovaške republike Edvard Beneš prisiljen pobegniti iz svoje rojstne dežele in se umakniti nemškemu nasilju, ker sicer bi prišel Hitlerju v pest kakor je pred meseci prej bil zalet avstrijski kancler Kurt Schuschnigg. Čehoslovaška republika je bila 56 dni brez predsednika, brez prave vlade, dokler ni bil češki parlament pripravljen izvoliti novega glavarja okrnjene republike, ki se v mnogih ozirih popolnoma razlikuje od Masarika in od Beneša. Saj pa je mogel biti le tak človek izvoljen predsednikom republike, ki je bil po godu sosedom Nemcem.

Tretji predsednik nesrečne Čehoslovaške je dr. Emil Hača. Ko je on zasedel predsedniški urad se je začela nova doba za Čehoslovaško. Sicer je novi predsednik brezmadežen človek, velik znanstvenik, poln spoštovanja pri vseh, ki ga poznajo, toda nekaj nosi s seboj, kar sta njegova prednika, Masarik in Beneš najbolj sovražila — spoprijateljil se je s fašizmom, hote ali nehoti, ker je sicer dobro vedel, da Čehoslovaška ne more imeti obstanka.

Dr. Hača nikakor ne bi mogel biti izvoljen predsednikom republike, ako ne bi najprvo bil odobren od Hitlerja. To je Hitler dal dobro razumeti češkemu parlamentu, predno je volil za novega glavarja države. Zato pa izvolitev dr. Hače ni vzbudila po Češkem nobenega zanimanja, nobene splošne izjave. Topo se je podal prej tako svobodoljubni narod v neizprosno usodo.

Novi predsednik dr. Hača je vzgojen kot pravdnik, jurist in je užival pogledno mnogobrojno priznanje v juridičnih krogih. Tekom svojega življenja se je malo ali nikdar vdaljal ali vdnjal političnim strankam ali voditeljem. Svoječasno je bil civilni uradnik stare avstro-ogrske monarhije. To je bilo še pred svetovno vojno. Njegova izvolitev je obenem tudi pokazala današnje politično mišljenje v Čehoslovaški. Izmed 450 glasov, ki jih je češki parlament navadno oddal za novega predsednika republike, jih je dobil dr. Hača le 312. Ostale glasove je pogoltnil Hitler v zasedenih čeških krajih.

Par dni po izvolitvi predsednikom republike je dr. Hača že pokazal kakšnega mišljenja je, oziroma kako je prisiljen nastopati kot predsednik okrnjene republike. Za ministrskega predsednika je imenoval dr. Rudolfa Berana, ki je poznan ne samo po Češkem pač pa tudi po ostali Evropi kot velik prijatelj Nemcev! Kaj bi storil pokojni Masarik, da bi mu bilo znano, da je germanofil dobil v njegovi republiki vodstvo bodoče usode Čehoslovaške!

Ko je ministerski predsednik Beran prvič nastopil v javnosti, je imel značilen govor glede bodočnosti češke republike. Povedal je zbranim zastopnikom naroda, da bo njegova prva dolžnost živeti v najboljših prijateljskih razmerah s svojim največjim in najbližjim sosedom, s Hitlerjem, ki predstavlja zedinjeno Nemčijo. Poudarjal je, da le na ta način se odpira Čehoslovaški dobra in garantirana bodočnost!

Ministerski predsednik Beran ne bo samostojen gospodar, niti ne bo njegov prvi zapovednik predsednik republike dr. Hača. Vsa bolj važna povelja bodo prihajala direktno iz Berlina. Čehoslovaška se bo smela geniti le v oni smeri, katero bo dovoljevala ali narekovala fašistovska vlada v Berlinu.

S tem se je seveda za slovansko Čehoslovaška začela popolnoma nova politična smernica in bodočnost. Narod sicer skriva preklinja, toda v javnosti molči. Mnogi rodoljubni Čehi trdijo, da je Čehoslovaško zadel vesoljni potop, toda tudi vesoljnega potopa je bilo enkrat konec!

Značilno pa je to: Na oni dan, ko je dr. Hača nastopil svoj urad kot tretji predsednik čehoslovaške republike, so delavci iz narodne češke palače odnesli dva kipa: kip nesmrtnega Masarika in kip njegovega naslednika Edvarda Beneša. Mnogi pričakujejo, da pride čas, ko bodo oba kipa zopet lahko ponesli v narodni tempel.

Kaj pravite!

Eno je gotovo in se lahko zapiše brez pridržka, da je Hitler nabral vse evropske velesile, ne da bi pri tem uporabil za eno fajfo smodnika. In Hitler bo šel še naprej. Če bo šel Hitler po tej poti naprej in ga velesile ne bodo ustavile pravočasno, bo Nemčija kmalu velesila, ki bo zagospodovala vsemu svetu. Voz se zavre vrh klanca, ne šele ko je v teku.

V Bosni je neki Huso Keserović pognal svojo ženo od hiše. Potem je nagovoril sina, da se je oženil z mlado in lepo deklinjo. Sin je moral za delom v drugi kraj kmalu po poroki. Ko je prišel domov, je uvidel, da mu je oče prevzel ženo. Hotel je napraviti red, pa mu je žena rekla, naj se pobere, ker je tast bolj fest in bo raje živel z njim.

Vabilo na tretji koncert

V nedeljo 18. decembra priredi pevski zbor Slovan koncert v Slovenskim delavskem domu na Waterloo Rd. Dosti se čita, da je med nami minili tisti iskreni nasmeš. Res je, da nas tarejo skrbi za naš obstanek in da imamo samo dolge obaze, eden daljšega kot drugi. Pa da se temu odpomo-re, nam bo pa zbor Slovan priredil koncert z lepimi domačimi in umetnimi pesmimi, da bo ta dan sleherni vesel. Pri lepi naši pesmi bomo gotovo pokazali tisti čut, tisti ljube-ljubnost, katere je polno naše srce, da čutimo, da smo si pravi bratje in sestre. Pesem nas bo ponesla v leta mladosti, v kraje naših detinskih let. Na ta dan bomo imeli priloznost, da se zopet enkrat razveselimo, ko bomo v krogu naših pevcev od zbora Slovan. Vsi si rezervirajte ta dan, dan naše pesmi. Pridimo počastiti tisti največji dar, ki ga ima narod — lepo petje. Naše geslo naj bo: vsi v Slovenski delavski dom 18. decembra polodne. Pozdravljeni ljubitelji naše pesmi.

Nevarna snubitev

Odkar je Aslaug odrasla, niso imeli na Husebyju več miru: noč za nočjo so se tam gnetli in pretepali najbrhkejši vaski fantje. Najhuje je bilo ob sobotah zvečer. Toda tedaj se stari Knut Huseby nikoli ni ulegel v posteljo brez irhastih hlač in brezovke. "Če že imam hčer, jo hočem tudi ohraniti," je dejal stari.

Tore Naeset je bil kajzarjev sin; in vendar so ljudje trdili, da prihaja najpogosteje k hčeri kmeta Husebyja. Staremu Knutu to ni šlo v glavo; rekel je tudi, da ni res, kajti še nikoli ga tam ni videl. Drugi pa so se mu skrivaj smejali in menili, da bi Toreja že našel, če bi le vse kote dobro preiskal, namesto da bi se ukvarjal s fanti, ki so se prepirali na dvorišču in na podu.

Pomlad je prihajala in Aslaug je hodila z živino na pašnik. Kadar je sonce svetlo sijalo v dolino in so se mrzle gore ponosno dvigale v sončnem soparu; kadar so zvonovi zvonili in je pes ovcar lajal in je Aslaug gori na rebri prepevala in je trobil rog, — tedaj je bilo fantom, ki so delali doli na polju, pri srečanju težko. In prihodnjo soboto zvečer so kakor za stavo hodili gori. Toda še hitreje so prišli dol; ker gori na planini je za vrati stal fant in sprejemal vse obiskovalce in jih tako temeljito pozdravil, da so potlej mislili samo na besede, s katerimi jih je nagovoril: "Če prideš kdaj, jih boš pa še več skupil."

Kolikor so vedeli, je bil daleč naokrog le eden, ki je imel take pesti, in to je moral biti Tore Naeset. Bogatim kmet-skim sinovom je bilo že preveč, da sme takle bajtarski kozel kar na lepem trkati na Husebyjevo planino.

Tudi stari Knut je mislil tako, ki je o tem slišal, in je pristavil: "Če ne bo nobeden fanta ugnal, bom poskusil to jaz s svojimi sinovi." Knut je bil seveda že precej v letih, toda v kljub svojim šestdesetim si je doslej upal svojega najstarejšega povabiti na kratak boks, kadar je bilo kdaj pri veseli gostiji le preveč tiho.

Na Husebyjevo planino je držala samo ena pot, in ta je šla naravnost čez dvorišče. Naslednjo smuknil čez dvorišče; nič hudega sluteč je prišel že do skednja, kar mu je neki fant skočil za vrat. "Kaj hočeš od mene?" je dejal Tore in ga vrgel na tla, da je kar zahreščalo. "To boš že zvedel," je dejal drugi za njim in ga popadel za tilnik. To je bil

brat. "Zdaj prihaja tretji!" je dejal Knut in se zaletel vanj.

Torejeva moč je v nevarnosti zrasla. Bil je gibčen kakor vrbova šiba in je delil sunke, da se je kar bliskalo. Prihulil se je in zasukal; kjer so padali udarci, tam ga ni bilo; kjer jih niso pričakovali, tam pa so jih nekaj skupili. Seveda jih je skupil tudi on in prav pošteno, toda stari Knut je pozneje marsikaterikrat povedal, da na tako krepkega fanta še ni naletel. Vztrajali so, dokler ni prišel kri. Tedaj pa je dejal Huseby: "Stoj!" in je pristavil: "Če prihodnjo soboto uideš volku Husebyju in njegovim volčičem, bo punca tvoja!"

Tore se je komaj privlekel domov; doma pa je legel v posteljo. Ljudje so mnogo govorili o pretepu in vsak je vpraševal: "Kaj je tale hotel tam?" — Ena je bila, ki tega ni rekla, — Aslaug. Tisto soboto zvečer ga je tako hrepeneče pričakovala; in ko je zdaj zvedela, kaj se je zgodilo med njim in njenim očetom, se je sesedla in zjokala in sama pri sebi rekla: "Če ne dobim Torej, zame ni več veselega dne na božjem svetu."

Tore je preležal nedeljo in v pondeljek je čutil, da bo moral še dalj časa ležati. Prišel je terek, zelo lep dan. Ponoči je deževalo, gore so bile rosne in zelene, okno je bilo odprto, vonj po zelenju je plal noter, zvonovi so peli z gora in nekdo je prepeval tam zgoraj. Če ne bi mati sedela v izbi, bi tulil od nepotpreljivosti.

Prišla je sredi in še zmeraj je ležal v postelji. V četrtek je bil res radoveden, ali bo v soboto spet zdrav. V petek je vstal. Dobro je pomnil očetove besede: "Če prihodnjo soboto uideš volku Husebyju in njegovim volčičem, bo punca tvoja!" Pogledal je nekajkrat tja čez proti Husebyjevemu domu. — "Saj bom dobil samo udarec," je mislil Tore.

Na Husebyjevo planino je držala, kakor že rečeno, samo ena pot. Toda korenjaški fant je prišel gori, tudi če ni šel naravnost po pravi poti. Če je obvesljal zemeljski jezik in pristal na drugi strani gore, bi mogel že kako splezati gori. Seveda je bilo tako strmo, da se je koza komaj mogla pasti — in ta se po strminah menda ne boji preveč.

Sobota je bila tu in Tore je ves dan tekal zunaj. Sonce se je smejalo, da so grmi kar vldno rasli. In z gora je prepevalo in vabilo. Sedel je še pred vrati, ko se je večerilo in se je na rebri prikazala kadečica se meglica. Pogledal je navzgor — tam je bilo tiho; pogledal je tja čez proti Husebyjevemu domu — in nato je od-rinil čoln in veslal okrog polotoka.

Na planini je sedla Aslaug; končala je dnevno delo. Misli-la je, da Tore ta večer gotovo ne bo mogel priti. Namesto njega se bo priklatil marsikateri drugi. Odvezala je psa ovcarja in nikomur ni povedala, kam gre. Tako je sedla, da je mogla pregledati dolino, toda meglica je vstajala. Pa si ni upala pogledati dol. Kajti vse je budilo v njej spomin. Šla je kar naprej in že je bila na drugi strani hriba. Tam je sedla in gledala na morje. Ta pogled na široko morje ji je vtil miru v srce. Rada bi bila pela. Izbrala si je pesem z zategnjenimi glasovi in zvok je odmeval daleč v tiho noč. Sama pri sebi je bila zadovoljna in zapela je še eno kitico. Toda glej, bilo ji je, kakor da ji kdo odgovarja iz globine. "Jezus, kaj je to?" je mislila Aslaug. Šla je do prepada, ovila roke okrog majave breze, ki se je tresoč se magnila. Pogledala je navzdol, toda nič ni videla. Fjord je bil miren, noben ptič ni smuknil čezenj. Aslaug je spet sed-

la in pela naprej. Tedaj pa je zares prišel odgovor v istem tonu in bliže kot prvič. "Moralo se je nekaj zgoditi!" Aslaug je skočila in se nagnila čez prepad. In tedaj je videla spodaj čoln, ki je bil tam privezan. In tako daleč spodaj je ležal, da se je videl kot drobna školjka. Njene oči so iskale navzgor in zapazile rdečo kapo in pod njo fanta, ki je plezal skoraj navpik po gorski steni. "Jezus, kdo je?" si je mislila Aslaug, spustila brezo in tekla daleč nazaj. Ni si upala odgovoriti na lastno vprašanje, ker dobro je vedela, kdo je. Vrgla se je v travo in se z obema rokama zakopala vanjo, kakor da bi bila Tore in ga ne sme spustiti. Toda trava se je iztrgala iz zemlje — in Aslaug je glasno zakričala in molila k Vsemogočnemu, naj Torej pomaga. Toda tedaj ji je preblislila glavo misel, da Tore s svojim početjem skuša Boga in zaradi tega ne more pričakovati nobene božje pomoči. "Samo, samo enkrat," je molila in objela psa, kakor da bi bil Tore, ki ga mora dobiti. Kotalila se je z njim po rebri in čas se ji je zdel neskončen. Tedaj pa se ji je iztrgal pes. "Hov, hov," je bevskal po hribu in mahljaj z repom. "Hov, hov," je dejal Aslaugi in skočil s prednjima tacama nanjo. "Hov, hov," spet doli po bregu — in tedaj se je na robu hriba prikazala rdeča kapa in — Tore je bil pri njej. Dolgo časa je bil tako brez besede, in tudi to, kar je nazadnje dejal, ni imelo ne glave ne repa.

Toda ko je stari Knut Huseby to slišal, je dejal nekaj, kar je imelo glavo in rep; dejal je namreč: "Fant jo je zaslužil; ta bo imel punco."

Usoda borovniškega mostu

Prebivalci Borovnice in okolice že nekaj časa ugibajo, kakšna bo usoda našega največjega viadukta, glede katerega se bo moralo v kratkem odločiti v prometnem ministrstvu v Beogradu. Zadeva je namreč ta, da je borovniški viadukt zapisan propadu, ako ne bodo pravočasno storjeni ukrepi, da se to vprašanje zadovoljivo reši. Počasno sesedanje viadukta je posledica osuševanja Barja. Preden so začeli viadukt graditi, so v močvirnata tla zabili nešteto hrastovih pilotov, nakar so na njih začeli staviti velike opornike in loke. Po osuševanju Barja pa se voda odteka prihaja do pilotov zrak, ki jih razjedajo.

Uradna komisija od strani železniške direkcije v Ljubljani je že ponovno preizkušala in pregledovala borovniški viadukt. Zdaj je vsem vlakom dovoljena maksimalna vožnja čez viadukt 5 km na uro in pri tedanjem stanju hitrejša vožnja ne bo nikoli dopuščena. Komisija je razmotrivala tri vprašanje: ali naj se podzida jo temelji, ali naj se zgradi velikanski nasip ob sedanjih lokih, ali pa naj bi iztekla proga, kakor je bilo že prvotno zamišljeno: preko Vrhnike pod Sv. Tremi kralji na Logatcu. V načrtu je ob tem možnost, da se napravi večji ovinek po pobočjih na levi in desni strani Borovnice. Odločitev v prometnem ministrstvu v Beogradu je nujna. V primeru, da se ministrstvo odloči za zgraditev nasipa, ki bo pri veličini viadukta naravnost ogrožen, bo gotovo treba pod viaduktom podreti nekaj hiš. Vsekakor bo ureditev borovniškega viadukta v bližnjem času močno zanimala vso našo javnost, saj bo to eno naših največjih javnih del.

Borovniški most so pričeli graditi l. 1850. Zidali so ga domala 7 let, saj se jim z delom ni mudilo, dokler ni bila

dograjena železniška proga do Trsta. Za zgradbo mostu so porabili 32 milijonov kosov lomljenega in prav toliko kosov klesanega kamna in 5 milijonov kosov opeke. Bajle je stala zgradba mostu 5 milijonov goldinarjev. Kamenje so lomili v bližnji okolici: v kamnolomu nad Sabočevim, na Kopitem griču, na Gredi, na Prahu, v Podpeči in na Lesnem brdu. Vas Borovnica je štela takrat 50 hiš, danes je znatno večja. Pri zidanju so sicer pomagali domačini, mnogo pa je prišlo italijanskih zidarjev. Stanovali so v lesenih barakah blizu mostu. Stari očanci pravijo, da je bilo toliko teh kolonistov, da so imeli ob nedeljah ob 8. mašo z italijansko pridigo.

Borovniški viadukt je 510 m dolg in veže pobočje Planine in Trebelnika. Visok je 35 m, zgrajen pa je s polmerom 579.8 m v dveh nadstropjih. Gornje šteje 30, spodnje pa 28 odprtih. Ko so leta 1857 dokončali zidavo mostu, so imeli preizkusno vožnjo kar s štirimi lokomotivami. Popolne so pa bili "likof" in imeli razna tekovanja. V svetovni vojni je bil borovniški viadukt zaradi bližine italijanskega bojišča izpostavljen možnosti letalskih napadov ali miniranja, zato so ga vestno stražili. Nikdo pa se ni nadejal, da mu bo kdaj zrasla nevarnost na lastnih tleh. Svet ob Borovniščici je bil svoje čase tako močvirnat, da si se mestoma lahko vdrl 2 m v globino. Šele po l. 1866 se je svet z regulacijo Borovnišnice osušil in zemlja na "mahu" se je spremenila v rodovitna polja in travnike. O hrastovih pilotih, na katerih so zgradili borovniški most, so menili, da se bodo nekoč spremenili v pravecati leseni cement. Osuševanje Barja, ki je sicer v veliko korist številnim prebivalcem, pa je ogrozilo nadaljnji obstanek našega največjega železniškega mostu.

IZ DOMOVINE

—Strahotni zločin mlade pestunje. — Po vsej okolici Konjice govore o nenavadnih zločinih, ki so jih razkrinkali orožniki in ki so tako grozotni, da so v resnici malo verjetni. Pri posestniku Karlu Bobeku v Drezju pri Konjicah je nepričakovano umrl štirimesečni sinček, ki ga je varovala posestnikova služkinja. Domači si niso mogli prav razlagati otrokove nenavadne smrti pa so o tem obvestili orožnike v Konjicah. Ti so zaslišali služkinjo, ki se je nekaj časa izmotala, nazadnje pa je priznala, da je otroka umorila na ta način, da ga je naglo stisnila čez trebuh in je kmalu nato izdihnil. Dejala je, da je otrok vso noč jokal in ni mogla spati, pa ga je v jezi umorila. Orožniki so se nato zanimali za preteklost te služkinje ter so ugotovili, da so se v vseh družinah, v katerih je prej služila, dogajali podobni primeri ter so majhni otroci nenadoma umrli. Tako je na skrivnost način umrl otrok pri posestniku Antonu Vetrhu na Paleškem vrhu, pri Matevžu Črešnjarju tudi tam, pri nekem Vetrhu v Koritnem, in sedaj pri Karlu Bobeku v Drezju. Otroci, ki so nenadoma umrli, so bili stari od treh tednov do šestih mesecev. Pri vseh teh posestnikih je služila navedena služkinja, ki je navadno takoj po otrokovi smrti zapustila gospodarja in odšla v drugo službo. Služkinja je potem orožnikom priznala, da je otroke umorila na ta način, da jih je močno pritiskala na trebuh. Povedala je tudi, da je na ta način spravila s sveta dva nezakonska otroka svoje sestre. Izpovedala je, da je otroke umorila včasih iz nmaševanja do gospodinjje, pri

svoji sestri pa jih je usmrtila zaradi tega, ker je morala skrbeti zanje. Služkinja je šele 18 let stara. Orožniki so jo aretirali ter jo oddali v celjske zapore.

IZ PRIMORJA

—Prihranki delavcev iz tržaške pokrajine, ki so šli v Afriko na delo, so znašali v septembru četrtilijona lir. Mišljeni so tu prihranki, ki so jih delavci poslali svojem. Od začetka lanskega leta so poslali od prihrankov domov 7.177.000 lir.

—Vinski pridelek v okolici Dornberga na Goriškem je bil letos prav dober tako po kakovosti, kakor tudi po količini. Tudi se letošnji most dobro prodaja in vinogradniki upajo, da si bodo po dolgem času z vinom nekoliko opomogli.

—Popust pri vozninah z avtobusi in sicer 50 odstotni bodo odslej nudila skoraj vsa goriška avtobusna podjetja članom družin s številnimi otroci. Občinske uprave bodo dajale takim družinam za posamezne člane posebne izkaznice, na podlagi katerih bodo uživali gornji popust.

—Gozd carstva" so na dan fašističnega praznika "Pohoda na Rim" zasadili z velikimi svečanostmi v bližini Pulja. Podobne gozdove so poskušali zasaditi že tudi drugod, pa so sadike večidel usahnile, ker so bile prenesene iz popolnoma drugih klimatskih krajev.

—Smrt pod vlakom. — Ne ve se, iz kakšnih razlogov je našel pod vlakom na progi iz Gorice smrt Kumar Josip, 31 let star, doma iz Ločnika. Nekateri domnevajo, da je nesrečnik šel pod vlak, ker ga je pekla vest zaradi prepira, ki ga je imel z bratom in katerega je v tem prepiru z lopato udaril po glavi ter je mislil, da ga je pri tem ubil.

—Novi idrijski dekan. Dne 27. oktobra je bil v Gorici umeščen za idrijskega dekana župnik in dekan iz Grgarja g. Lojze Filipič. Za župnega upravitelja na Vrabčah pa je bil postavljen g. J. Dorbolo, po rodu beneški Slovenec, ki je služil par let kot vojaški duhovnik v Abesiniji.

—24 letni Jakob Silič se je zaletel v Trstu s kolesom, na katerem so odpovedale zavore, v zid, in si je razbil lobanjo, vsled česar je umrl.

—Marcel Velikonja je hotel pomagati nekemu mladeniču, ki sta ga pretepala dva neznanca, pa jih je pri tem izkupil, da je moral v bolnišnico.

—Radi nesreče v Labinu v premogokopu sta bila prepe-ljana v puljsko bolnišnico dva rudarja domačina s precej težkimi poškodbami.

—Požar v Plužnah. — Velik požar je uničil v noči med 29. in 30. oktobrom v Plužnah poslopje Josipa Kravanja, ki je dobro znan vsem turistom kot oskrbnik planinske kočice na Kaninu, ki nosi ime Rifugio Ruggero Timeus Faurio. Poleg vse notranje opreme so mu zgoreli vsi poljedelski pridelki. Za Kravanjo je to velik udarec, ker je tako rekoč skoraj na cesti s svojo številno družino.

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

Nevarna se morebiti zdi ta kretnja in nezmisljena pri takem skoku. Pa moral sem razbremeniti konju prednje telo, da bi laže zagrabil za rob. Prožno in silno se je pogljal, izvrsten skakač je bil, — rob pa je dosegel samo s prednjima nogama.

"Ali — ali — ali — visoko — visoko — visoko —!" sem kriknil v smrtni grozi, se mu vrgel naprej na vrat, da sem razbremenil hrbet in ga udaril z lassom po trebuhu in med noge.

Nikdar se še ga ni dotaknil bič. Udarci z lassom na najobčutljivejši del telesa ga je izpodbodel, visoko k trebuhu je dvignil zadnje noge, se skrčil, da se je utrgala podprsnica — in zagrabil za skalo tudi z zadnjima nogama. Silen skok — padel sem iz sedla — konj je šinil nekaj korakov naprej in obstal.

Skok je trajal komaj dve sekundi, pa v teh dveh sekundah sem visel med nebom in prepado, med življenjem in smrtjo.

Vstal sem in pogledal nazaj. Pravkar je skočil Žutov vranec.

Niti dosegel ni roba. Grozen, do mozga in kosti segajoč krik — konj in jezdec sta strmoglavila v prepad.

Kri mi je zledenela. Stopil sem na rob.

Dobrih pet metrov je bila razpoka široka. Vsaj tako sem cenil razdaljo, čeprav je, kakor znano, težko ceniti širino reke ali pa takega prepada. V prepadu je bila tema, do dna nisem videl.

Mrtev je bil. Živ ni mogel priti na dno.

Strašna, pa pravična kazen. Stopil sem k Rihu, pri sedlu je stal. In objel sem ga in si pritiskal njegovo drobno glavo k licu. Rahlo mi jo je drgnil ob ramenu in mi lizal lice.

Bilo je, kot bi razumel, da je meni in sebi rešil življenje. Pogledal sem po tovariših. Daleč zunaj na vzhodu je bežal Hamd el-Amazat, pa ne naravnost, menjaval je smer kakor zajec, ki beži pred psom. Njegov konj ni bil kos našim konjem, z zvijačo se je mislil rešiti.

Slepo so se podili tovariši za njim, le prekanjeni Halef se ni dal premotiti, jezdil je naravnost, prehiteval ga je.

Hamd el-Amazat je opazil nevarnost in krenil na jug, kamor je pobegnil Žuti. Pa tam ga je čakala nevarna razpoka, ki za njo niti vedel ni. Gotovo tudi slutil ni, kdo smo in kaj ga čaka.

Galingre je došel do voza in govoril s svojimi ljudmi.

V tem je prispel Ranko do prepada. Plašno je gledal v temne globine in dejal:

"Mrtev je, effendi! Ubil se že —!"

Allah, kako si prišel čez?"

"Pozneje ti povem. Ostani, kjer si, in počakaj na Hamd el-Amazata! Jezdil mu bom naproti in ti ga prignal."

"Ne moreš! Podprsnica se ti je utrgala!"

"Nadomestni jerman imam. V dveh minutah bo podprsnica zaceljena."

"Pa čez prepad ne moreš!"

"Poiskal bom ožje mesto. In če ga ne najdem, mu pošljem kroglo."

Vzel sem iz sedla nadomestni jerman, zaponke je imel na koncih. Spel sem konce raztrgane podprsnice, jo krepko nategnil in škoda je bila popravljena.

Koj sem bil spet v sedlu in odjezdil ob razpoki proti vzhodu. Ranko je čakal na begunca in mu zapiral pot na

zapadu, na vzhodu se je bleščal Halefov verižni oklep, od severa so prihajali Očko, Omar in Anglež, sam pa sem čakal na jugu. Obkolili smo ga.

Prav tedaj je Hamd el-Amazat dvignil puško in pomeril na Omarja. Omar je brž okrenil konja in se z visoko dvignjeno puško zagnal v nasprotnika. Živega je hotel imeti, le omotiti ga je mislil.

Hamd el-Amazat je počakal. Ko mu je bil Omar dovolj blizu, je izdrl pištolo in ustrelil. Omarjev konj se je vzel na zadnje noge in se prekopicnil, Hamd el-Amazat pa je obrnil konja in bežal na jug, prepadu naproti.

Zagledal ga je, osupnil in se obrnil na zapad. Tam sem čakal jaz. Poiskal sem mesto, kjer je bila razpoka le tri metre široka, in jezdit nekaj korakov nazaj v zalet.

Prišel je bliže.

"Skočil!" se je rogal. "Tebi se vdam!"

Ni me spoznal.

"Tako!" sem dejal.

Zaklical sem Rihu, šinil je in z lahkoto preskočil prepad.

Hamd el-Amazat je kriknil od strahu in pogljal konja ob prepadu Rankotu naproti. Ni nam mogel uiti. Uravnal sem lasso za met — vrgel — kakor kača so se vili kolobarji po zraku — močen sunek — Hamd el-Amazat je zletel iz sedla. Hip pozneje sem stal pri njem.

Dobro sem pogodil. Zanka mu je legla čez prsi in mu povezala roke, geniti jih ni mogel. Pokleknil sem in mu še nekajkrat ovil jermen krog telesa.

Napol se je onesvestil. S praznimi očmi me je gledal, besedice ni rekel.

Omar je pridiral in skočil iz sedla.

"Si še živ —?" sem vzkliknil oveseljen. "Mislil sem, da si se ubil —. Padel si s konja."

"Lopov je slabo meril! Krogla mi je presekala vajeti, konj je padel, meni pa se ni nič zgodilo.

Ampak — končno — končno —! Imamo ga —! Takoj bom —."

"Počakaj! Prepusti ga zaenkrat meni! Govoril bi rad z njim."

"Dobro! Govoriš lahko z njim. Ampak mož je moj!"

Ranko je prijezdil in za njim drugi. Zadnji je bil Halef. Daleč na vzhod je pohitel.

Pripovedovali smo si. Pravil sem, kako sva prišla z Žutom do prepada, popisal sem svoj skok čez brezdnost. Pogledali smo si nevarno mesto in kar načuditi se nismo mogli, da mi je skok uspel. Hvalili so Rih in ga ljubkovali. Vse lo je rezgetal.

O Žutom nismo govorili. Stal je pred večnim sodnikom —.

Prosil sem tovariše, naj Hamd el-Amazatu še ne povejo, kdo smo. Privezali smo ga na konja, Halef in Očko sta ga vzela na sredo in napotili smo se v hano.

Pri Galingrejevih sem se ustavil, tovariši pa so odjezdili naprej.

Galingrejeva soproga in hčerka sta stali pri vozu. Galingre me je predstavljal in nato se je začelo izpraševanje in pripovedovanje.

Galingrejevi seveda niti slutili niso, kak lopov je Hamd el-Amazat. Zaupali so mu, prepričani so bili, da je poštenjak, verjeli so mu, da je Galingre že v Skoplju, in so vse storili, kar jim je naročil in svetoval, niso razumeli, zakaj jih je tako nenadoma na vrat na nos zapustil. Šele od Galingreja samega so zvedeli, kaj se je zgodilo.

1938	DEC.	1938
Su	Mo	Di
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

4, 11, 18.—Svetovidski oder vprizori igro "Župnik v cvetočem vinogradu."

17.—Društvo Svobodomiselnih Slovence št. 2 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

18.—Slovenska mladinska šola SND, predstava v avditoriju S. N. Doma.

18.—Konzert pevskega zbora Slovan v S. D. Domu na Waterloo Rd.

31.—Društvo Zvon priredi zabavni večer v S. N. Domu na 80. cesti.

31.—Klub društev SND priredi Silvestrov večer v avditoriju S. N. Doma.

31.—Praznovanje starega leta v S. N. Domu v Maple Heights.

31.—Slovenski dom priredi na Silvestrov večer fino zabavo v Domu na Holmes Ave.

1939

JANUAR

1.—Maccabees Drill Team, ples v avditoriju S. N. Doma.

7.—Pevsko društvo "Lira" ples v Twilight Ballroom.

7.—Frances Rupert Cadets, plesna veselica v Društvenem domu na Recher Ave.

8.—Euclid Rifle klub priredi srnjakovo večerjo in lovski ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

15.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

21.—Društvo Ložka dolina priredi plesno veselico v Knausovi dvorani.

21.—Interlodge liga, ples v avditoriju S. N. Doma.

22.—Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

28.—Samostojna Zarja, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

28.—Društvo Modern Crusaders št. 45 SDZ priredi proslavo enajste obletnice v S. D. Domu na Waterloo Rd.

29.—Minstrel Show priredi mladinski oddelek društva Najsvetejšega Imena v šoli sv. Vida.

29.—Slovenski mladinski pevski zbor iz Holmes Ave. priredi koncert z igro v Slovenskem domu na Holmes Ave.

29.—Konzert Mladinskega pevskega zbora "Kanački" v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

FEBRUAR

4.—Društvo Collinwoodske Slvnc št. 22 SDZ, abavniceoz

Slovenke št. 22 SDZ, zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

4.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ, plesna veselica v S. N. Domu.

11.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ, plesna veselica v S. N. Domu.

11.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi veselico v Češka Sin Sokol, 4314 Clark Ave.

12.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo plesno veselico v avditoriju S. N. D.

Pustna sobota.—Maškeradna veselica Gospodinskega kluba na Jutrovem, SDD.

17.—Sunny Ray's orkester, ples v S. N. Domu.

18.—Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi maškeradno veselico iz zgornji dvorani Slovenskega doma na Holmes Ave.

25.—Društvo sv. Katarine št. 29 ZSZ, ples v S. N. Domu.

MAREC

12.—Marie Prisländ Cadets, predstava v S. N. Domu.

APRIL

15.—Pevsko društvo Lira ples v Twilight Ballroom.

22.—St. Vitus Boosters št. 25

Dona Cueva, stara 16 let, je bila proglašena za najlepšo dekle na Kubi.

V bližini Lagrange, Ga. je tresčilna zemlja vojaški aeroplan in ubila je bila dva posadka, sedem moč. Letalo je s tako silo priletelo v drevje, da je zavržlo 150 jardov dolgo brazdo med drevjem.

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Srbski narod, ki je svojega velikega voditelja visoko cenil, je želel, da njegovo truplo počiva v srbski zemlji. Po daljših pogajanjih z bolgarskim carjem je uspelo kralju Vladislavu, da so Srbi dobili telo sv. Save, katerega so potem z velikimi častmi v samostanu Mileševu položili k večnemu počitku. Tam je potem počival vse do leta 1594. Od tam so potem Turki prenesli njegove telesne ostanke v Beograd, ter jih na ukaz Sinan paše na Vračarju sežgali.

Tako so Turki prav na surov način onečastili in uničili telesne ostanke Srbov tako pri ljubljene svetnika, voditelja in prosvetitelja, ki si je stekel neveljavih zaslug za srbski narod. Zato sleherni Srb s spoštovanjem izgovarja ime sv. Sava, ter z vso slovesnostjo praznuje njegov god, ki je za Srbe velik praznik. Srbska pravoslavna Cerkev ga časti kot svetnika in njemu v čast je pozidano mnogo cerkev, tako doma v Srbiji, kakor tudi drugod, kjer žive Srbi. V Beogradu bodo njemu v počast postavili cerkev, ki bo stala okrog 40 milijonov dinarjev, kar znači, da bo ta novi hram sv. Save velika in krasna stavba Beograda. Njegova slika je na častnem mestu v vsaki srbski šoli in upravičeno ga stavijo za zgled in pa v poduk mladini. V njegovi spomin je bil ob priliki proglašanja srbskega kraljevstva osnovan kraljevski red sv. Save, s katerim kralj odkliče one, ki so si stekli zasluge na prosvetnem polju, tako pri slovtvu, šolstvu in omiki. Ta red se je potem preneslo iz prejšnje Srbije v kraljevino Jugoslavijo.

Da Srbi tako časte sv. Sava se pač ni čuditi, ker ako se pravilno premotri in oceni njegovo

delo je to povsem umevno, kajti zanje je storil zelo veliko. Narod, ki tako spoštuje svoje može, je sam vreden spoštovanja. Radi tega je treba dati Srbom kredit. Tudi Slovenci in Hrvatje naj bi bili tako dostojni, da ne bi omalovaževali tega moža ter ga vsaj ne sramotili. Kdor se tega ne zaveda, ne poseda kaj prida izobrazbe, kajti može, ki so delali na kulturnem, narodnem in prosvetnem polju kot je to delal sv. Sava, so pač vredni spoštovanja. S tem, da je sv. Sava dvignil in utrdil pri Srbih narodno zavest, je preprečil, da se niso potujčili ali pa celo prešli v Islam, ker ako bi bilo eno ali drugo, to bi bilo brez dvoma slabo za vse ostale Jugoslovane, a najslabše pa ako bi bilo oboje, kar bi bilo v razmerah kot so bili Srbi čisto možno, ter bi sedaj o kaki združitvi ne bilo ni govora. Ker pa so Srbi ostali krščanski Slovani smo neposredno tudi ostali Jugoslovani lahko hvaležni sv. Savi, da smo tako končno Jugoslovani prišli skupaj in smo kot taki veliko močnejši, ter nam je obstanek zagotovljen, ako bomo pametni. Razlike, ki so med nami se bodo pa počasi že zravnale. Treba je le potrpljenja pa strpnosti. Zato naj katoliški Jugoslovani nikar ne omalovažuje imena sv. Sava, pač naj ga rajši spoštuje kot velikega narodnega prosvetitelja.

(Dalje prihodnjije)

*Vprašajte za nagradne liste Progresivne trgovske zveze.

DNEVNE VESTI

Župan La Guardia dobil bombo po pošti

New York, 9. decembra. Newyorški župan LaGuardia je dobil danes po pošti malo bombo, oziroma naboj. V pismu z bombo so bile napisane sledeče vrstice: "To je namenjeno za vas, ako boste še naprej napadali nemške nacije." Na koncu pisma je bil narisani nacijski kljukasti križ. Tajna policija je na delu, da dobi pošiljalca pisma, kajti enake stvari in grožnje pošiljati po pošti je v Ameriki jako velik zločin.

Štrajk v srebrnem rudniku v Mehiki

Pachuca, Mexico, 9. decembra. V srebrnem rudniku Cia del Real Monte, ki je največji rudnik za pridobivanje srebra na svetu, je nastal štrajk. Rudnik je last ameriških državljanov. Šlo se je radi izboljšanja plač, česar pa lastniki rudnika niso dovolili. 6.000 rudarjev je prizadetih radi štrajka. Računa se, da bo mehiška vlada radi štrajka najbrž zaplenila rudnik.

Ameriški poslanik odpoklican iz Kitajske domov

Washington, 9. decembra. Ameriški poslanik na Kitajskem, Nelson Jorison, je bil včeraj po predsedniku Rooseveltu poklican domov, da poroča o nastopu Japoncev v zasedenih kitajskih pokrajinah in glede politike "odprtih vrat" na Kitajskem. Obenem se naznanja, da je dobil ameriški poslanik v Londonu nujen poziv, da pride v Washington. Poslanik v Londonu bo poročal glede angleškega mnenja o ekonomskem-političnem položaju na Kitajskem.

Bivši poslanik Dodd povozil zamorskega otroka

Hanover Courthouse, Va., 9. decembra. Tu je bil prijat Wil-

liam E. Dodd, bivši ameriški poslanik v Berlinu, ker je s svojim avtomobilom povozil nekega zamorskega otroka. Dodd se ni zmenil za otroka in je vozil naprej. Dodd je bil postavljen pod \$2.000 vaščine. Izjavil je, da je otrok priletel direktno pod njegov avto in ni mogel preprečiti nesreče.

Preganjanje Židov in katolikov v Nemčiji

New York, 10. decembra. Poskusno glasovanje med ameriški državljani glede postopanja nemške nacijske vlade napram Židom in katolicanom, je prineslo zanimiv rezultat. Kakim 100.000 ameriškim državljanom je bilo stavljeno sledeče vprašanje: "Ali vi odobravate nastop nacijev napram Židom?" Izmed 100 državljanov jih je odgovorilo 94, da ne odobrava. Na 6, da so za preganjanje Židov. Nadalje je za preganjanje katolicanov od strani nacijev? Izmed 100 jih je 97 odgovorilo, da so nasprotni in le trije za.

Zadnji poskusi prenehati s civilno vojno

Toulouse, Francija, 10. decembra. Italija je poslala mnogo regimentov svoje armade v Pireneje, ki mejijo ob Španijo. Porocha se, da nameravajo nacionalisti narediti zadnji večji napor, da pride do konca civilne vojne v Španiji. Tudi brzobjake iz Barcelone naznanjajo, da je v vseh taborih nacionalistov zadnje čase nenavadno živahno, kar naznanja najbrž novo ofenzivo.

Mehika prodaja ogromne zaloge olja Nemcem

Mexico City, 10. dec. Med mehiškansko in nemško vlado je končno prišlo do podpisa pogodbe, v kateri se Mehika zaveže, da pošlje Nemčiji za \$17.000.000 petroleja v zameno za gotov denar, stroje in druge potrebščine iz Nemčije. Odkar je mehiška vlada zaplenila ameriška in angleška petrolejna polja v Mehiki, se je prigrasila Nemčija, ki kupuje od Mehike to zaplenjeno lastnino. V zameno daje Nemčija stroje, kemikalije, stroje, uradne potrebščine in predmete, katerih Nemčija dosedaj ni prodajala v Ameriko. Vlada Zedinjenih držav zre resno na to mehiškansko-nemško trgovanje. Mehikanska vlada je obljubila, da bo plačevala po \$1.000.000 na leto za zaplenjeno zemljo, dočim dobiva Mehika do \$20.000.000 na leto od zaplenjene lastnine.

MALI OGLASI

Lepe dvorane

Cenjenim društvom v naselbini se prav vljudno priporočam za najem dvoran in sob za društvene seje. Te sobe se oddajo prav poceni in pod ugodnimi pogoji. Vprašajte takoj.

Frank Modic Jr.
6025 St. Clair Ave.
prej Grdinova dvorana

(290)

Naprodaj je

ali se zamenja hiša za dve družini, 5 sob zgorej, 5 sob spodaj, dva furneza, garaža za dva avtomobila, v bližini E. 140. ceste. Cena samo \$4900. Prva vknjižba na hiši je \$3900. Zamenja se za lot ali za cotate. Vzame se lot, nič gotovine, drugo ostane. Vprašajte pri

La Salle Realty Co.

F. J. Turk, poslovodja
838 E. 185th St.
KENmore 3153-W

(291)

V najem

se da trgovski lokal na vzhodu Donald Ave. in 71. ceste. Zelo poceni. Jako pripraven za beauty parlor. Parna gorkota. Vprašajte na 7114 Donald Ave., suite 2.

(Dec. 5, 12, 19, 26)

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

—Upam, da bode te zadovoljni z menoj, častita mati, — odvrne Klarisa. — Pokazala se bom vredno vašega zaupanja.

Ona poljubi predstojnico roko ter se odstrani.

Ko je ostala predstojnica sama v svoji celici, sede k pisalni mizi in začne pisati. Pisala je celo uro. Bilo je poročilo, ki ga je po svoji obljubi morala pošiljati vsak teden carjevemu duhovniku.

—Kar se tiče naše bolnice, — je pisala ona, — vam še vedno ne morem javiti, da je mir in osamljenost dobro deloval na njo. Še vedno jo preganjajo različne predstave, ki so v čudni zvezi z nekim otrokom, kojega smrt misli, da ima ona na duši. Ponoči skoči čisto iz postelje in začne vroče prositi Boga, naj ji odpusti grehe. Ali pa se meče na tla in kriči ter preklinja dan, ko je prišla v Rusijo.

Odkar se nahaja pri nas, je nismo mogli pripraviti do tega, da bi šla v cerkev.

Kolikor sem do sedaj spoznala, lahko rečem, da je vzrok njene bolezni neki greh. Vedno znova govori o nekem otroku, o katerem misli, da ga je umorila. Bilo bi dobro, da bi poiskali tega otroka. Morda bi se potem našel ključ do te skrivnosti. Ako nam bo znan vzrok se nam bo brez dvoma posrečilo ozdraviti nesrečnico.

Čuvarica velike kneginje je mlada sestra Klarisa, ki pazi na bolnico, kakor na zenico svojega očesa.

Upajmo, da se ji bo posrečilo, prinesiti v bolane Heline možgane nekaj luči in da vam bom kmalu lahko javila boljše novice.

Predstojnica podpiše pismo, zloži ga in da v kuverto.

V tem potrkala nekdo na vrata. —Naprej! — zakliče predstojnica.

V celico vstopi visoka, suha redovnica, katera postava in pogled je bila zelo nesimpatična. V sivih očeh je bilo nekaj pohlepne, hinavskega, kar je bilo v očitnem nasprotju z njenim pobožnim vedenjem.

Čim jo je predstojnica zapazila, se zmrči njen obraz. Hitro skrije pismo v pisalno mizo.

—Kaj želiš, sestra Gabrijele? —vpraša predstojnica niti najmanj prijazno.

—Prosim, da me poslušate, častita mati, — reče ona in se porogljivo nasmeje. — Prišla sem, da se pritožim.

—Da se pritožiš? Že zopet? Kdo je dal sedaj povod?

—Vi sami, sestra Ana!

Predstojnica se ponosno zravna.

—Dobro veš, sestra, da ti kot predstojnica nisem odgovorna.

Toda govori, kaj želiš?

—Ravnokar sem slišala, — nadaljuje redovnica, — da ste imenovali sestro Klariso za čuvarico blazne žene. Sami ste nekoč izjavili, da je to častna služba in radi tega vas vprašam, zakaj je niste poverili meni?

—Zato, ker te ne smatram vredne, da bi izvrševala to službo, — se je glasil odgovor.

Sestra Gabrijele se zdrzne. Temna rdečica na njenem obrazu je kazala na njeno jezo. Toda ona se premaga ter reče:

—A s čim je sestra Klarisa zaslužila to zaupanje?

—O tem mi ni treba dati ti pojasnila, sestra Gabrijele, toda ako želiš, ti bom povedala.

Predstojnica stopi k opatici in ji pogleda brez strahu v njen suhi obraz.

—Ali misliš, da nisem zapazila, kako si se obnašala v zadnjem času? Ali misliš, da ne vem, da seješ vedno razdor in prepir med nami? Ali misliš, da mi ni znano, da me ob vsaki priliki za moj hrbet zmerjaš?

Suha redovnica prebledi in stopi korak nazaj.

—Vidiš li? Tvoj strah je najboljši dokaz, da nimaš čiste vesti. Že zdavnaj bi te lahko naznanila carjevemu duhovniku.

Lahko bi te uničila, toda do sedaj sem bila vedno obzirna. Toda, varuj se, sestra Gabrijele, ne tiraj vrča do konca. Ako še enkrat izvem, da seješ prepir med sestrami, te bom spodila iz samostana.

—Toda, da boš kaznovana, ti ukazujem, da ne smeš mesec dni spregovoriti z nikomur niti besede. Pazila bom, da bo moj nalog izvršen in gorje tebi, ako boš neposlušna.

Predstojnica ji da znak, naj se odstrani.

Redovnica se globoko prikloni ter odide iz celice.

Čim je zaprla sestra Gabrijele vrata za seboj, stisne obe pesti ter zasepeče:

—Plačala mi bodeš to ošabna žena! Ne boš dolgo tukaj vladala! Sedaj mi je dobro došlo vsako sredstvo, da pridem do cilja.

Ko je šla po hodniku, je mrnala.

—Zakaj ne bi jaz postala predstojnica? — V moji roki je moč, da jo uničim. Nisem zaman prisluškovala, ko je izročila sestro Klariso častno službo. Sedaj vem, kdo je blazna žena. Od čuvarice zavisi vse. Kaj bi rekel car, ko bi tako slabo pazili na njo, da bi nekega dne pobegnili, — haha, ko bi nekega dne bolnica brez sledu izginila?

Redovnica se zamolklo zasmije in pohiti po hodniku v svojo celico.

Klarisa je šla med tem v sobo, kjer se je nahajala velika kneginja Hela. Bila je to pritrlična soba z enim velikim oknom.

Uboga umobolna žena je tiho sedela v kotu sobe in strmela v tla, kot da bo od tam razbrala skrivnost.

Počasi stopi Klarisa v sobo in potegne Hela k sebi, ko jo je prišla za roki.

—Hela! — zasepeče ona, da bi videla, ali se še spominja svojega imena.

Toda nesrečnica zmaže žalostno z glavo.

—Nisem Hela, — reče ona, — temveč samo Helina senca; nisem več dobra Hela, ne, jaz sem morilka.

—Nesrečna žena! — vzklikne Klarisa. — Ti naj bi bila morilka, ki si bila vedno plemenita in dobra? Pojdiva v vrt! Solnce sije tako toplo, a

sveži zrak te bo okrepčal.

Sestra Klarisa je hotela odpeljati Hela s seboj, toda ona se je uprla.

—Ne, ne — vzklikne ona. — Ne grem ven. Tam me čaka krvnik. Odpeljal me bo na morišče, na vešala!

Velika kneginja se vrže na tla in vzdigne svoji roki.

—Umorila sem otroka, — spregovori ona, — ogenj, ogenj, hiša gori. Ali slišite otročje jokanje? Rešite ga, dobra sestra, rešite ga! Ne, ne, prepazno je, mrtev je!

Nesrečnica zavpije ter se zgrudi.

Klarisa poklekne k njej.

—Kakšna grozna skrivnost, — vzdihne ona. — Oh, ko bi se mi posrečilo, da jo odkrijem! Potem bi morda mogla rešiti nesrečnico.

Solze ji kanejo na obraz.

Trajalo je dolgo, predno se je Hela toliko opomogla, da je mogla iti s Klariso. Toda sedaj ji je sledila radi volje, kot otrok in Klarisa je šla z njo na vrt, kjer se je solnce bleščalo v snegu in kjer je v kljub zimskemu mrazu bil krasen zrak.

Preteklo je osem dni, odkar je prevzela Klarisa negovanje Hela. Izgledalo je, da se predstojnica ni zmotila, ko je mislila, da bo blaga narava mlade redovnice ugodno delovala na bolnico.

Hela je postajala mirnejša. Njeni napadi so bili čim dalje redkejši.

Predstojnica je že parkrat javno pohvalila Klariso, toda naglasila je, da je ta uspeh ne more premotiti. Potrebna je vendar neprestana paznja in skrb.

Za Klariso seveda ni bilo treba tega opomina. Skrbela je za svojo bolnico ne samo radi tega, ker ji je nalagala dolžnost, temveč ker je nesrečno kneginjo iskreno vzljubila.

Cele noči se ni odstranila od nje, a zjutraj ji je bilo skoraj žal, da jo mora zapustiti, ker je bila njena dolžnost, da gre v cerkev. Bila je vedno tako previdna, da je zaklenila vrata in obenem odstranila vse s čim bi si mogla storiti nesrečnica kaj zalega.

—Ostani! — jo je prosila Hela, ko je nekoč odhajala, — kadar si ti pri meni, ne prihajajo mračne sence, ne mučijo me.

—Zaklenila bom vrata, — odvrne Klarisa, — potem ne bo mogel nihče vstopiti. Takoj se bom vrnila, Hela!

Ona odide in gre v kapelico. Bila je sama. Ostale redovnice še niso prišle. Ko je hotela začeti z svojo molitvijo, zagleda na svojem mestu pismo.

Začudeno prečita naslov: "Za sestro Klariso."

—Pismo za mene? — se ona vpraša. — Kaj to pomeni? Ni dvoma, da je prišlo od zunaj. Ako je tako, bom izročila to pismo predstojnici. Vse, kar je izven teh zidov, mora biti za mene mrtvo in tudi ono, kar še morda ljubimo!

—Oh, Klarisa, mar ne mo-

reš pozabiti onega, ki je bil

tvoj smrtni sovražnik, ki te je odpeljal od vseh onih, ki si jih ljubila? Toda ne, ne, Bakunjin ni bil moj sovražnik.

Saj on me je privedel sem, vedno mu bom hvaležna. Nikdar ga ne bom nehala ljubiti.

—To pismo je od njega. Moram ga prečitati.

In ona odpre odločno kuverto ter prečita:

"Klarisa! Oseba, ki Vam je bila nekoč zelo blizu Vas zasklinja, da se sestanete z njo, ker Vam mora sporočiti nekaj zelo važnega. Pričakovala Vas bo o polnoči pred oltarjem male kapelice. Ako imate srce, potem ne odbijte te nesrečnice prošnje."

—Mihajlo Bakunjin! — vzklikne Klarisa, ko je prečitala pismo. — Edino on more biti to. Samo on ve, da sem tukaj.

—Toda ali se sme ponoči odstraniti iz samostana? Ali se mar sme skrivati s sestami z moškimi?

—Ne, tisočkrat ne! Tega ne smem storiti! Izročila bom to pismo predstojnici. Naj ona odloči o nadaljnjem.

Hitro skrije pismo v žep. Toda istočasno ji kaneta dve solzi iz oči, dokaz da njeno srce ni bilo sporazumno z njenim sklepom.

Klarisa ni slutila, kako se je skrita priča njenih solz veselila njene ginjenosti.

Predno je vstopila v kapelico, se je skрила sestra Gabrijele za steber v bližini Klarisinega mesta. Položila je pismo ter se skрила, da vidi uči-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

je služba pri ubogi veliki kneginji zelo utrudila.

—Ali hočeš, da te kdo zamenja za nekaj dni?

—Tega ne, za Boga! — vzklikne Klarisa. — Ostati hočem pri njej.

—Pojdi tedaj, hčerka moja, — odvrne predstojnica, — vsa ka minuta je izgubljena, kadar nisi pri svoji varovanki.

Sestra Klarisa povese glavo in odide iz kapelice.

(Dalje prihodnjič.)

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

—Nič ni, — reče ona. — Nič, častita mati. Mislim, da me

Prestrašeno se Klarisa ozre. Za njo je stala predstojnica. Klarisa se prikloni, prime njeno roko in jo poljubi.

—Oprostite, častita mati, oprostite mi moj težki greh, — reče ona.

Predstojnica pogleda začu-

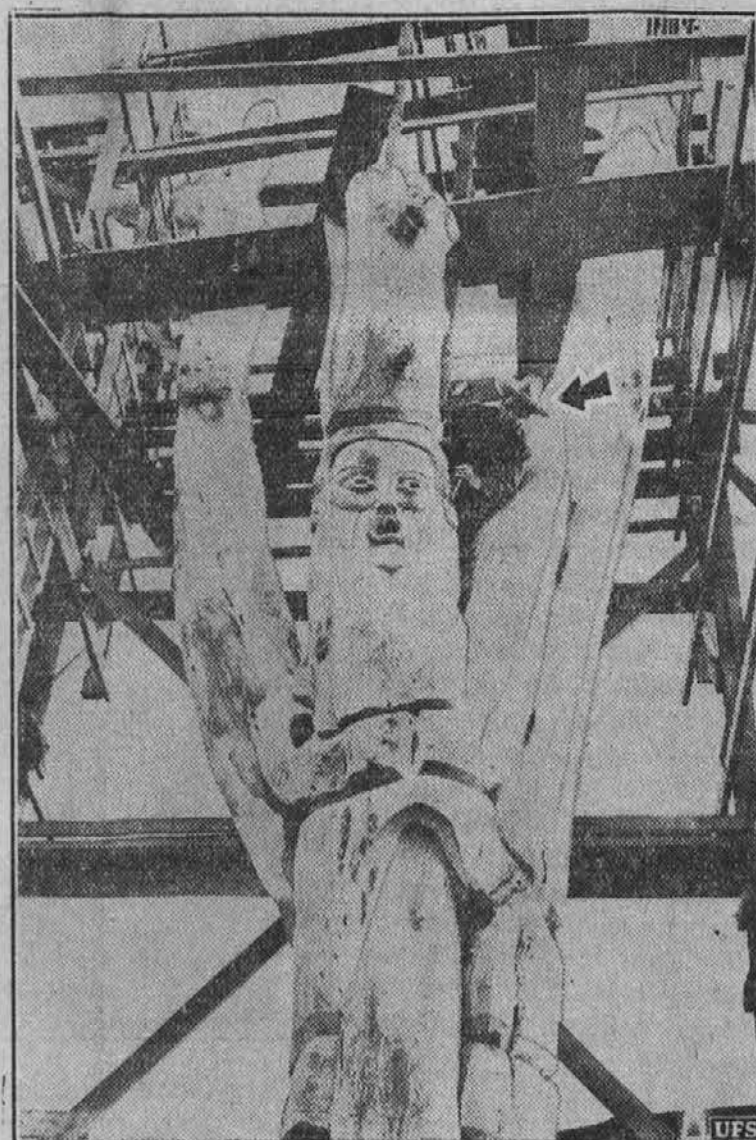
deno mlado redovnico.

—Kateri težki greh? — jo ona vpraša. — Upam, sestra Klarisa, da nimaš ničesar na svoji vesti. Kako bi bilo mo- goče, da bi grešila, ko si vedno pod mojim nadzorstvom?

Klarisa ne odgovori. Ni imela dovolj moči, da bi priznala svojo skrivnost. Ona spusti svojo roko, ki jo je že dvignila, da bi potegnila pismo iz žepa.

Herbert O'Connor, ki je bil izvoljen governorjem države Maryland.

Lawrence Stevens, kipar, bo izrezljal na 60 čevljev visokem drevesu v So. Windsor, Conn. podobo Kristusa. Drevo je bilo vsajeno leta 1781. Ko bo kip izgotovljen, bo do drevo poslali na newyorško svetovno razstavo.

V Washingtonu, D. C. rasejo slavne japonske česnje, katerih cvetje hodi do gledati pomladi ljudje od vseh krajev. Te česnje hočejo presaditi, da bi se tam postavil spomenik Jeffersonu. Ljudje so pa proti temu in nekaj prominentnih žensk se je k česnjam priklenilo, da bi tako zabranile delavcem, da bi drevesa izkopali.

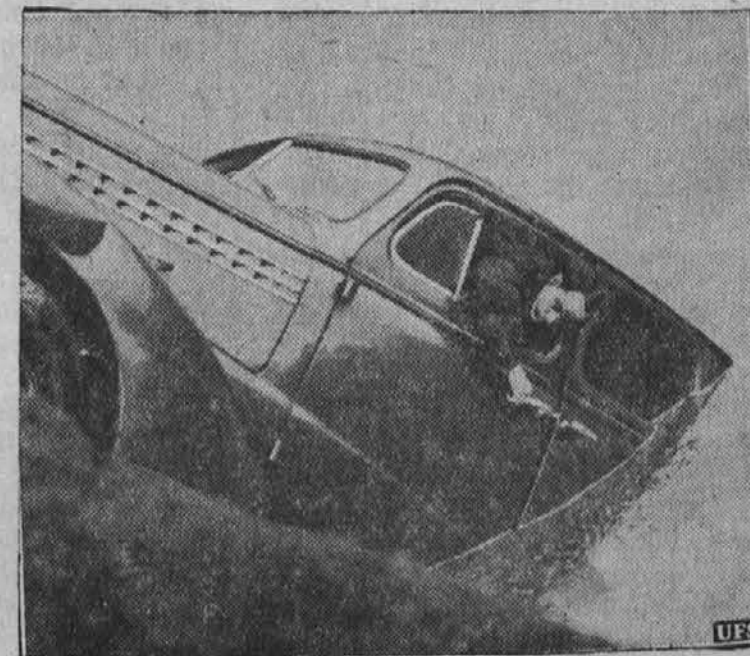
John W. Bricker, ki je bil izvoljen governorjem države Ohio na republikanski listi.

John Galatis, oče petih otrok, doma v Fairmount, Mo. bi rad prenovil svojo hišo in plačal vknjižbo. Ker pa nima denarja, je ponudil eno svojih oces za \$10,000 kakemu zdravstvenemu zavodu. Kupec se še ni zglasil.

Louis D. Brandeis s svojo soprogo na izprehodu. Brandeis je član vrh. sodišča Zed. držav in že 82. let star. Vendar ne kaže, da bi šel še kmalu v pokoj. Na to mesto ga je imenoval predsednik Wilson leta 1916.

Pri Wilkes-Barre, Pa. je utonilo sedem pohabljenih otrok, katere so peljali na kliniko. Tudi voznik avta je utonil. Ko so potegnili